

Luterilainen

NUMERO 5 2019 * 1926-2019 * 94. VUOSIKERTA

**Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekebä teidät vapaiksi.
Joh. 8:31, 32**

Uskon rauha

Mutta kuinka on mahdollista, että usko yksin voi tehdä hurskaaksi ja ilman minkäänlaisia tekoja antaa niin ylenpalttisen rikkauden, kun Raamatussa kuitenkin on säädetty meille niin paljon lakeja, käskyjä, tekoja, elämänmuotoja ja menoja? On tarkoin huomattava ja vakavasti pidettävä mielessä, että usko yksin, ilman mitään tekoja, tekee hurskaaksi, vapaaksi ja autuaaksi, kuten myöhemmin tarkemmin puhumme. On myöskin tiedettävä, että koko pyhä Raamattu jakautuu sisällöltään kahteen sanaan: Jumalan käskyyn eli lakiin sekä Jumalan lupaukseen ja myöntävään sanaan. Käskyt opettavat ja määrittävät meille monenlaisia hyviä tekoja, mutta siten niitä ei vielä ole täytetty. Käskyt kyllä ohjaavat, mutta eivät auta; ne opettavat meille, mitä on tehtävä, mutta eivät anna siihen voimaa. Ne onkin annettu vain sitä varten, että ihminen niistä saisi nähdä kyvyttömyytensä hyvään ja oppisi olemaan epätoivoinen itsestään. Siitä syystä niitä kutsutaankin Vanhaksi testamentiksi ja ne kuuluvat kaikki Vanhaan testamenttiin. Niinpä käsky "Älä himoitse" todistaa, että me kaikki olemme syntisiä ja ettei kukaan voi olla ilman pahaa himoa, tekipä hän mitä hyvänsä. Tästä käskystä ihminen oppii itse epäonnistumaan ja etsimään apua muualta voidakseen vapautua pahasta himostaan ja siten täyttää toisen avulla käskyn, mihin hän itsestään käsin ei kykene. Samoin kaikkien muidenkin käskyjen pitäminen on meille mahdotonta.

MARTTI LUTHER

Kun ihminen näin on käskyistä opinut oman kykenemättömyytensä ja on tuntenut ahdistuksen olevan käsillä siitä, miten voisi täyttää käskyn, koska se kerran on täytettävä tai tultava kadotetuksi, niin hän on omissa silmissään perin pohjin nöyryytetty ja tuntee, ettei hän ole mitään eikä hän löydä itsestään mitään, minkä avulla hän voisi tulla hurskaaksi.

Silloin tulee toinen sana, jumallallinen lupaus ja myöntävä sana, ja lausuu: Jos tahdot täyttää kaikki käskyt, vapautua pahasta himostasi ja synnistäsi, niin kuin käskyt pakottavat ja vaativat, niin sinun on uskottava Kristukseen. Hänessä lupaan sinulle kaiken armon, vanhurskauden, rauhan ja vapauden; jos sinä uskot, niin sinulla on, jos sinä et usko, niin sinulla ei ole. Sillä se, mikä sinun on mahdotonta saavuttaa käskyjen vaatimien tekojen avulla, joita on paljon, mutta jotka ovat pakosta hyödyttömiä, sen sinä saavutat helposti ja nopeasti uskon avulla. Olen nimittäin sisällyttänyt uskoon lyhyesti kaiken, niin että sillä, joka uskoo, on kaikki ja hän tulee autuaaksi.

Martti Luther, Kristityn vapaudesta, suom. Tuomo Mannermaa. SLEY 1981. 23–25.

N:o 5 2019

Sydämen tinnitus

Sananlaskujen kirjassa sanotaan: ”Kuulevan korvan ja näkevän silmän – molemmat on HERRA luonut.” (Sananl. 20:11) Hyvä Jumala on luonut ja antanut meille kaiken – myös aistit. Meille on suuri hyöty niistä ja jos olet saanut ne pitää terveinä, sinulla on todella aihetta kiitokseen.

Jumala on viisauudessaan antanut kaikelle luomalleen myös tehtävän, johon hän sen on tarkoittanut. Sekä kuulo että näkö ovat välineitä, joilla toimimme maailmassa ja saamme ymmärrystä. Synti kuitenkin tahraa meitä niin, että aistienkin toiminta on meillä keuhkoa verrattuna siihen, miten autuaasti ne voisivatkaan tuottaa kunniaa Jumalalle, olla hyödyksi lähimmäistämme ja meille itsellemmekin. Synnin juuri ei kuitenkaan asusta korvassamme, tai silmässämme, vaan sydämessä – sisimmässämme. Niinpä vaikka kuulisin aivan hyvin korvan puolesta, sydän haraa vastaan ja usein vääristää kuullun omaksi edukseni, lähimmäistäni vastaan ja vastoin Jumalan tahtoa. Millaista kurjuutta synti elämäämme tuokaan! Vielä surullisempaa on, että niin moni on tyytyväinen siihen tilaansa, että ei kuule tai näe sitä, mikä on sielun parhaaksi. Ei haluta

kuulla, mitä Jumalan sana lainjulistuksen kautta paljastaa, ei haluta tulla parannukseen.

Omin avuin ei sydämen tinnitus vaimene kuulemaan. Tarvitaan Jumalan sana, joka on elävä ja voimallinen (Hepr. 4:12) ja aina toimii parhaaksemme – iankaikkiseksi elämäksi. (Joh. 5:24) Siksi rukoilkaamme psalmistan kanssa: ”Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.” (Ps. 51:12) ja pyytäkäämme kuningas Salomon tavoin kuulevaa sydäntä. (1 Kun. 3:9)

Uskovat ovat kautta aikojen eläneet maailmassa, joka ei halua kuulla Jumalan sanaa eikä seurata hänen tahtoaan. Sen tähden apostoli kehottaa: ”[Älkää] mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää, otollista ja täydellistä.” (Room. 12:2). Tässä Luterilaisen numerossa on nostettu esiin joitain kristillisen etiikan piiriin kuuluvia asioita Raamatun valossa. Rukouksemme on, että ne varustaisivat lukijaa elämässä eteen tulevia tilanteita ja omantunnon kysymyksiä varten.

Sitä varten, että lukijalla on kysymyksiä, joihin toivoo vastausta, aletaan Luterilaisessa nyt julkaista Kysy pastorilta -osastoa. Kysymyksen esittäjän nimeä ei julkaista.

Toivotan toimituksemme puolesta antoisia lukuhetkiä.

Markus Mäkinen

Kristitty ja sota

Ensiksi otsikkomme vaikuttaa kovin vastenmieliseltä. Jos jotain ajallisessa elämässä haluamme, niin varmasti rauhaa. Sota merkitsee monien ihmisten ajallisten elämän loppua sekä usein omaisuuden ja elämän olosuhteiden vahingoittumista vielä useampien osalta. Sota ja siihen johtavat syyt heijastuvat erimielisyyksinä perheiden sisällä ja sukulaisten kesken. Näistä syistä todella aiheellisesti rukoilemme Jumalaa, että hän varjelsi meitä sodalta.

Olisi kuitenkin harhakuvitelma ajatella, että tämä maailma olisi sodista vapaa paikka tai tulisi sellaiseksi. Vapahtaja sanoi lopun ajoista opettaessaan: ”Tulette kuulemaan taisteluiden ääniä ja sanomia sodista.” (Matt. 24:6) Tämä on pitänyt paikkansa koko viimeisen ajan eli Uuden liiton ajan aikana ja tulee pitämään paikkansa kasvavassa määrin loppuun saakka. Millä tavoin uskovien tulee ajatella sodasta ja siitä, voiko hän siihen joissain oloissa osallistua?

Esivallan velvollisuus ja oikeus

Jumala on asettanut esivallan ihmiselämän suojaksi. Esivallan tehtäviin kuuluu lakien laatiminen ja niiden noudattamisen valvominen. Tällä tavoin esivalta pitää järjestystä yllä. Sen tehtäviin kuuluu myös pahantekijöiden rankaiseminen. Tämä toteutuu arkisessa elämässämme tai lähellä sitä esimerkiksi niin, että esivalta sakottaa liikennesääntöjen rikkojaa. Tämä koituu ihmisten, myös sääntöjä rikovan ihmisen, turvaksi.

Elämän turvaamisen vuoksi esivallan on rangaistava myös niitä, jotka tekevät suunnitelmallisesti pahaa. Heitä on sekä yksin että isommassa joukossa toimivia. Sodan kyseessä ollen on huomattava, että pahantekijöitä voi tulla myös maan rajojen ulkopuolelta. Tällaisessa tapauksessa esivallalla on velvollisuus ja oikeus puolustaa kansaa ryhtymällä sotatoimiin. Kaikkeen esivallan toimintaan ihmisten suojaamiseksi soveltuu

apostolin sana: ”Se (esivalta) ei kannan miekkaa turhaan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.” (Room. 13:4)

Voidakseen hoitaa virkaansa esivallalla on oikeus määrätä alamaisia toimimaan erilaisissa tehtävissä ja viroissa. Maan ja kansan puolustamista varten tämä merkitsee sitä, että yhteiskunta voi antaa määräyksiä asevelvollisuudesta. Esivallan valtiopiiriin ei kuitenkaan kuulu oikeutta hyökkäykseen toisia maita vastaan.

Kristityn velvollisuus

Kristitty tunnustaa esivallan Jumalan asettamaksi. Näin myös ne käskyt, jotka esivalta antaa maan ja kansan puolustamiseksi, ovat kristittyjä sitovia. Näin ollen esivallan niin määrätessä kristityn tulee toimia sotilaana tai muussa armeijan virassa. Tämä voi merkitä hengen alttiiksi antamista tai hyökkääjän tappamista. Näin tehdessään kristitty ei kuitenkaan kevytmielisesti vaaranna henkeään, vaan tekee sen esivallan käskystä ja toisten suojelemiseksi. Hän ei myöskään omavaltaisesti tapa hyökkääjää, vaan osallistuu esivallan tehtävän toteuttamiseen viattomien suojelemiseksi.

On huomattava, että viides käsky ”Älä tapa” ei koske esivallan toimeenpanemia rangaistuksia.

Viides käsky kieltää kaiken omavaltaisen ihmiselämän tuhoamisen. Esivallan viran hoitaminen ja siitä syystä toimeenpantavat rangaistukset, äärimmäisenä keinona pahan tekijän tappaminen, eivät kuitenkaan ole omavaltaista ihmiselämän tuhoamista. Päinvastoin esivallan oikeat toimet varjelevat elämää ja ovat siis viidennen käskyn mukaisia.

Pyrkimys rauhaan

Yksityiselle kristitylle Jumala sanoo: ”Jos on mahdollista ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.” (Room. 12:18) Riidanhaluisuutta on siis vältettävä, sillä se tuo onnettomuutta ihmisten välillä. Samoin on kansojen kesken. Jumalan sana varoittaa sodan haluisuudesta: ”Hän hajottaa kansat, jotka sotia rakastavat.” (Ps. 68:31)

Kristityt yksin ja Jumalan seurakuntana rukoilevat esivallan ja rauhallisten olojen puolesta. Tähän apostoli suorasanaisesti ohjaa: ”Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljais-ta elämää kaikessa jumalanpelossa ja kunniallisuudessa.” (1 Tim. 2:2)

Kimmo Närhi

Moniavioisuudesta

Alussa Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi: "mieheksi ja naiseksi hän loi heidät" (1 Moos. 1:27; 5:2; Matt. 19:4: "jo alussa"), "luomakunnan alusta hän on luonut heidät mieheksi ja naiseksi" (Mark. 10:6). Muita sukupuolia ei luotu. Ihminen luotiin siten, että kukin yksilö on joko mies tai nainen.

Jumala asetti avioliiton miehen ja naisen välille: "Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi" (1 Moos. 2:24). Jeesus vahvistaa asian: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa ... sanoi: 'Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'? Niin siis he eivät ole enää kaksi, vaan yksi liha" (Matt. 19:4–6; Mark. 10:7–8). Myös Paavali toistaa tämän säädöksen (Ef. 5:31). Syntiinlankeemuksen jälkeen miehen ja naisen välinen avioliitto on tarpeellinen myös haureuden välttämiseksi: "mutta haureuden välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella aviomiehensä" (1 Kor. 7:2), "että kukin teistä tietää

ottaa itselleen vaimon pyhydessä ja kunniaassa" (1 Tess. 4:4).

Näistä kohdista käy ilmi, että avioliitto on yhden miehen ja yhden naisen välinen asia, ei yhden miehen ja useamman naisen, ei yhden naisen ja useamman miehen, ei useampien miesten tai naisten keskinäinen (nykyään paljon esillä oleva ns. polyamoria) eikä samaa sukupuolta olevien välinen. Tällaiset luomisjärjestyksen vastaiset luonnottomuudet ovat kauhistus Jumalan edessä. Jeesus sanoo: "ne kaksi", mies ja nainen. Myös Paavalin sanoista asia käy selvästi ilmi: kullakin oma vaimonsa, kullakin aviomiehensä. Samoin 1 Piet. 3:7: "Samoin, miehet, eläkää viisaasti kukin vaimonne kanssa" ja Tiit. 1:6: "jos olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies".

Tämä säädös oli "jo alusta", "luomakunnan alusta". Se oli Jumalan alkuperäinen asetus, hänen tahtonsa, osa luomisjärjestystä. Sitä ei voi siis ihminen muuksi muuttaa. Mutta ihminen ei pysynyt tässä säädöksessä. Ensimmäinen useampien vaimojen ottaja oli Lemek: "Lemek otti itselleen kaksi

Salomon synti

vaimoa, toisen nimi oli Aada ja toisen nimi Silla" (1 Moos. 4:19). Eesaulla oli myös useita vaimoja: "Eesau otti vaimoikseen Kanaanin tyttäristä Aadan, heettiläisen Eelonin tyttären, ja Oholibaman, joka oli hivviläisen Sibonin pojan Anan tytär, ja Baasematin, Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren" (1 Moos. 36:2). Samoin Gideonilla: "Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, jotka olivat lähteneet hänen kupeistaan, sillä hänellä oli monta vaimoa" (Tuom. 8:30). Elkanalla oli kaksi vaimoa: "Hänellä oli kaksi

vaimoa. Toisen nimi oli Hanna, ja toisen nimi oli Peninna" (1 Sam. 1:2).

Myös kuningas Salomolla oli suuri määrä vaimoja: "Kuningas Salomolla oli faraoon tyttären lisäksi monta muuta muukalaista vaimoa, joita hän rakasti: mooabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, siidonilaisia ja heettiläisiä, niiden kansojen naisia, joista Herra oli sanonut israelilaisille: 'Älkää yhtykö heihin, älköötäkä hekään yhtykö teihin. He varmasti taivuttavat sydämenne seuraamaan heidän jumaliaan.'

Näihin Salomo kiintyi rakkaudella. Hänellä oli seitsemänsataa ruhtinaallista puolisoa ja kolmesataa sivuvaimoa, ja hänen vaimonsa tavuttivat hänen sydämensä" (1 Kun. 11:1–3). Tämä siitäkkin huolimatta, että kuningasta koskien oli Moosesen laissa sanottu: "Älköön hän ottako monta vaimoa, ettei hänen sydämensä luopuisi pois" (5 Moos. 17:17).

Mitä näistä Vanhan testamentin esimerkeistä pitäisi ajatella? Raamattu ei esitä moniavioisuutta Jumalan asetuksena tai tarkoituksena, ei myöskään hänen hyväksymänään tai hänelle otollisena asiana eikä esimerkkinä, jota tulisi, voisi tai olisi lupa seurata. Vaikka mitään nimenomaista kieltä ei Raamatusta löydykään lukuunottamatta Israelin kuninkaita koskevaa määräystä, moniavioisuuden torjuminen sisältyy avioliiton asettamisen sanoihin, jotka Uudessa testamentissa toistetaan. Lisäksi Uudesta testamentista löytyy muita asiaa käsitteleviä kohtia, kuten yllä on mainittu.

Salomo ja muut moniavioisuuteen syyllistyneet poikkesivat Jumalan tahdosta. Miksi sitten Jumala salli tämän poikkeaman eikä puuttunut siihen? Tähän syntiin syyllistyneet eivät ainakaan useimmissa tapauksissa olleet ilmeisesti täysin tietoisia siitä, että Jumala

asettaessaan avioliiton oli tarkoittanut sen yhden miehen ja yhden naisen välille. Jumalan sana oli heille tältä osin joko epäselvä tai he olivat kadottaneet sen mielestään ja mukautuneet naapurikansojen meenoon pitäen sitä hyväksyttävänä.

Saattoivatko he sitten olla pelastavassa uskossa? Se on aivan mahdollista. He eivät tehneet syntiä tahallaan, tarkoituksessa rikkoa Jumalan sanaa, josta olisivat olleet tietoisia ja jonka olisivat selvästi ymmärtäneet. Vaikka he eivät siis tajunneetkaan varoa tätä syntiä, katua sitä ja pyytää Jumalaa antamaan se anteeksi, he kuitenkin, sikäli kuin uskoivat, päivittäin, kuten Daavid teki, rukoilivat Jumalaa antamaan kaikki syntinsä anteeksi, myös tietämättömyyden ja heikkouden synnit, jotka eivät suinkaan karkota uskoa: "Erehdykset kuka ymmärtää? Anna anteeksi salaiset syntini" (Ps. 19:13). Salaisilla synteillä ei tässä tarkoiteta syntejä, joita joku tekee muilta ihmisiltä salassa, vaan syntejä, jotka ovat uskovalta itseltäänkin salassa, niin ettei hän ole niistä tietoinen. Tällaiseen rukoukseen uskova sisällyttää kaikki synnit, joita hänellä mahdollisesti on, vaikka hän ei niitä havaitsekaan. Jos hän tulee jostakin tällaisesta synnistä tietoiseksi, hän katuu ja pyytää sitä Jumalalta anteeksi, uskoo sen anteeksi sekä

ahkeroi sen jälkeen asiassa "mielenmuutoksen soveliaita hedelmiä" (Matt. 3:8) Jumalan armon avulla.

Jumala jätti armollisesti lukematta uskoville tämänkin synnin. Vanha luterilainen Missouri-synodin teologi William Arndt (1880-1957) kirjoittaa tästä asiasta seuraavasti: "Jos joku sanoo, että Jumalan tapa toimia tässä asiassa herättää hänessä pahennusta, silloin hänen on kovasti syytä tutkia omaa sydäntään ja vaellustaan ja miettiä, kuinka paljon syntiä hänen omassa elämässään Jumala jättää armollisesti lukematta hänelle – erheitä, heikkouksia, puutteita. On erittäin vaikeaa voittaa ympäristön rappeuttava vaikutus ja nousta ympäröivän maailman moraalien tason yläpuolelle. Kaikkia ihmisiä sitova kaikkina aikoina on Jumalan laki: 'Älkääkään mukautuko tämän maailmanajan mukaan' (Room. 12:2). Mutta miten vaikeaa se onkaan! Samalla kun tuomitsemme moniavioisuuden ja tunnustamme sen, että pyhät, jotka syyllistyivät siihen, tekivät syntiä, vaikkakaan eivät tietoisesti, ylistäkäämme Jumalan pitkämielisyyttä, hänen, joka antaa anteeksi nekin erheet, joista emme ole tietoisia ja antaa meille anteeksi salaiset synnit (Ps. 19:13)." (Bible Difficulties and Seeming Contradictions, s. 54.)

Tämä ei ole mikään puolustuspuhe synnintekemiselle, vaan sen

tunnustamista, että meillä on paljon syntiä, josta emme ollenkaan tiedä ja jota emme ole huomanneet itsessämme. Tunnustuskirjamme sanovat tästä: "Mutta onhan selvää, ettemme muista emmekä ymmärrä useimpia syntejämme, niinkuin on kirjoitettu: 'Erhetykset kuka ymmärtää?'" (Augsburgin tunnustuksen puolustus, XI, 8. TK 1948.) Armollinen Jumala jättää nämä viat, jotka ovat itsessään kadottavia, lukematta meille Kristuksen tähden. Näin myös Vanhan testamentin pyhille. Mutta jos joku heistä olisi tehnyt syntiä tietien tahtoen, se olisi ollut merkki siitä, että häneltä oli Pyhä Henki ja usko hukassa. Sellaisessa tapauksessa on tarpeen mielenmuutos (esim. Hes. 33:11–15; jakeen 14 lopussa ja jakeessa 15 esitetään mielenmuutoksen hedelmiä, jotka seuraavat anteeksiantamusta eivätkä ole sen ehto).

Totisesti meillä uskovilla on syytä ylistää Jumalaamme, joka on meille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tähden ylenpalttisen armollinen! "Autuaita ne, joiden lain rikkomiset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitettyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" (Room. 4:7-8) Erehdykset kuka ymmärtää? Herra, anna meille anteeksi myös meidän salaiset synnitimme!

Risto Relander

Ylösnoussut saapuu keskellemme

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta, Jeesus tuli ja seiso i heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!" Mark. Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät." Tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.". Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymokseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli. Muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Näimme Herran." Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en usko." Kahdeksan päivän kuluttua hänen opetuslapsensa olivat taas sisällä, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Jeesus tuli ovien ollessa lukittuina ja seiso i heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskova." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Jeesus sanoi hänelle: "Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja uskovat!" (Joh. 20:19–29)

Rakkaat kristityt! Jeesuksen opetuslapset olivat koolla suljettujen ovien takana peläten kansaa. Vain muutamaa päivää aiemmin heidän Mestarinsa oli pidätetty ja tuomittu kuolemaan syyttömänä. Sen jälkeen oli kuitenkin tapahtunut ihmeellisiä asioita. Jeesuksen hauta oli tyhjä, monet häntä seuranneet naiset kertoivat Ylösnousseseen tulleen heitä vastaan, Emmaukseen tien kulkijat olivat kohdanneet Jeesuksen. Nyt yhtäkkiä opetuslasten ollessa koolla Jeesus itse seiso i heidän keskellään. Jeesuksen ilmestyminen otti kaiken murheen ja viimeisenkin epäilyksen pois ja vahvisti opetuslasten uskon.

Jeesus on meidän keskellämme

Samassa tarkoituksessa Jeesus tulee myös meidän luoksemme. Evankeliumiteksti kertoo historiallisen tapahtuman, mutta se ei ole pelkkää historiaa. Kristus on meidänkin keskellämme. Sanan ja sakramenttien kautta Jeesus on läsnä. Evankeliumin kautta tapahtumat tulevat todeksi meillekin. Raamatun teksteissä apostolien todistus välittää ne meille – ja Pyhän

Hengen todistus vahvistaa ja tekee ne sydämelle eläväksi. Sanan kautta Jeesus tulee keskellemme. Hän saapuu ylösnousseena synnin ja kuoleman voittajana. Niinpä hän tuo meille anteeksiantamuksen ja elämän.

Lukittujen ovien takana oleminen sopii synnin vertauskuvaksi. Sydämen ovet ovat kiinni. Elämä ja valo ovat ulkopuolella. Pelko ja salailu vallitsee. Synti tuottaa kuolemaa, näivettää. Syntiä on se, mikä sulkee sydämen Jumalalta ja lähimmäiseltä. Ihminen on tarkoitettu rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistään. Jos emme tee niin, suljemme samalla itse sydämemme rakkaudelta. Siksi synnin kanssa ovat yhdessä pelko, epäusko ja epätoivo. Ja koska synti sulkee sydämen Jumalan hyvyydeltä, se johtaa kadotukseen, ikuiseen eroon Jumalasta. Kristuksen täytyy tulla, että tilanne muuttuu. Hänen täytyy saapua ja tuoda rauhansa, näyttää ristiinnaulitut kätensä ja jalkansa: näyttää itsensä Pelastajana, Sovittajana, Vapahtajana. Siten pelko vaihtuu iloon.

Ruumiillinen ylösnousemus

Jeesus osoitti todella elävänsä. Hän näytti opetuslapsille kätensä ja kylkensä ja jopa söi heidän nähtensä, kuten Luukkaan evankeliumissa kerrotaan. Jeesus ei ylösnoussut pelkästään ruumiittomana henkenä.

Kristittyinä uskomme ruumiin ylösnousemukseen. Jumala on luonut ihmisen kokonaisuudeksi, jossa on ruumis ja sielu. Tätä kokonaisuutta ei ole tarkoitettu erkaantumaan. Synnin tähden ruumis kuolee. Jeesuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa kuoleman valta on kuitenkin murrettu. Kristuksen noustessa haudastaan tulevan maailmanajan voima on murtautunut synnin ja kuoleman alaiseen maailmaan: Jeesus on noussut kuolleista esikoisena kuolemaan nukkuneista. Hänen ylösnousemuksensa tähden mekin nousemme, viimeisenä päivänä, ruumiillisesti.

Mutta se, mikä nyt on vajavaisuuden ja katoavaisuuden alla, on silloin kirkastettu ja pukeutunut katoamattomuuteen. Jeesus nousi kuolleista kirkastettuna. Kristuksen ruumis ei ollut enää niiden rajoitusten alainen, joita hän alistui noudattamaan alennuksen tilassaan. Tietysti Jeesus Jumalan Poikana käytti ihmisluontonsa puolesta jumalallista voimaa, jota meillä ei luotuina ole. Silti näemme hänen kirkastetussa ruumiissaan jotain omasta tulevasta tilastamme. Johannes kirjoitti: ”Rakkaani, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Mutta tiedämme, että kun hän ilmestyy, tulemme olemaan hänen kaltaisiaan, sillä tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on.” (1 Joh. 3:2)

Ylösnousseen ilmestyminen oli lupaus ruumiin ylösnousemuksesta. Kristuksen läsnäolo sanassa ja sakramenteissa vakuuttaa samaa. Evan-

keliumi julistaa meille hyvän sanoman syntien anteeksiantamuksesta ja tulevasta elämästä. Pyhä kaste liittää meidät Kristuksen ylösnousemukseen. Ehtoollisen sakramentti yhdistää meidät häneen ja niin se ”kätkee ruumiimme ja sielumme uskossa iankaikkiseen elämään”.

Jeesus tulee epäilystenkin keskelle

Kaikki eivät olleet paikalla, kun Jeesus ilmestyi. Tuomas ei uskonut, koska ei itse nähnyt. Hänen epäuskonsa ei kuitenkaan ollut paatumusta. Jeesus ei hylännyt epäilevää Tuomasta, vaan tuli suorastaan häntä vastaan: Tuomas oli sanonut, ettei usko, ellei saa pistää käsiään naulojen jälkiin, ja juuri niin Jeesus sitten pyytää Tuomasta tekemään. Se riitti Tuomalle, joka heti uskoi ja tunnusti.

Jumalan luonne on, että hän alentuu rakkaudessaan meidän tasollemme, kärsii heikkouksiimme ja auttaa meitä epäilyksissämme. Onhan hän antanut oman Poikansakin meitä pelastamaan.

Jeesus elää, vaikka ihmiset epäilisivät sitä. Hänen ei tarvitse todistaa itseään. Kuitenkin hän armossaan tulee myös epäilijöiden luo ja on läsnä. Hän näyttää haavansa, rakkautensa merkit. Pyhän Henkensä kautta hän todistaa ja avaa sydämen ymmärtämään, että hän on ristiinnaulittu ja ylösnoussut Vapahtaja. Hän vakuuttaa: minä olen sinun tähtesi kärsinyt ja kuollut, mutta nyt minä elän ollakseni sinun Auttajasi ja Vapahtajasi. Näin evankeliumi puhuu sydämelle. Tuomas ei sitä torjunut, älä torju sinäkään.

Siitä syntyy usko, ilo ja tunnustus. Tuomas tunnusti Jeesuksen Jumalakseen ja Herrakseen. Näin mekin tunnustamme. Jeesuksen kohtaaminen sanassa ja sakramenteissa synnyttää saman tunnistamisen ja saman tunnustamisen.

Lähetystehtävä alkaa Ylösnousseen kohtaamisesta

Jeesus sanoi: ”Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät.” Nämä sanat antavat Kirkolle jumalallisen tehtävän ja valtuutuksen evankeliumin julistuksen työhön.

Kirkon lähetystehtävä alkaa Jeesuksen läsnäolosta, ylös-nouse-muksen ilosta ja siitä rauhasta, jonka hän lausuu omilleen.

Jeesus myös antoi Pyhän Henkensä tätä työtä varten. Hän valtuutti apostolinsa antamaan syntejä anteeksi. Synninpäästö on Jeesuksen sanojen nojalla Jumalan synninpäästö, joka todella antaa synnit anteeksi siinä hetkessä ja sille ihmiselle, jolle se lausutaan.

Pyhä Henki on välttämätön Kirkon lähetystehtävässä. Hän todistaa Kristuksen sovituskuolemasta ja ylösnousemuksesta, että ne ovat totta, kun evankeliumia julistetaan. Hän vakuuttaa syntien anteeksiantamuksesta, siitä, että evankeliumi koskee jokaista kuulijaa henkilökohtaisesti.

Kaikki kirkossa lähtee Jeesuksesta, siitä, että hän on ylösnoussut ja saapuu luoksemme. Sanan ja sakramenttien kautta hän on läsnä keskellämme. Hän näyttää kätensä ja kylkensä, itsensä puolestamme kärsineenä ja kuolleena, mutta nyt elävänä Vapahtajana. Hän julistaa meille rauhan. Hän tulee murheen ja epäilystenkin keskelle ja on läsnä, osoittaa elävänsä, ja murtaa epäilykset. Hänen läsnäolostaan seuraa tunnustus ja ilo. Siitä lähtee myös kirkon lähetystehtävä, jota varten Jeesus on antanut meille Henkensä. Kun evankeliumia julistetaan, Jumala todella antaa syntejä anteeksi.

Kristus on ylösnoussut ja hän on läsnä. Siitä saamme rauhan ja ilon.

Vesa Hautala

Kysy pastorilta

Kysymys: Mitä Jeesus tarkoitti, kun hän sanoi että Pyhä Henki johdattaa kaikkeen totuuteen? (Joh. 16:13)

Tämä kysymys koskee raamatunkohtaa, jossa Kristus ennen ristinkuolemaansa puhuu apostoleille Pyhän Hengen virasta ja että Kristus tulee lähettämään hänet heille. Edellä Vapahtaja sanoo: ”Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta ette voi nyt sitä kantaa.” (j.12) Sen, mitä Kristus maanpäällisen vaelluksensa aikana ei apostoleille ilmoittanut, koska ei vielä ollut oikea aika, tuli Pyhä Henki ilmoittamaan, sillä sanat kuuluvat: ”Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja julistaa teille, mitä on tuleva.” ja: ”Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.” (j.14)

Johdattaminen kaikkeen totuuteen kuuluu siis Pyhän Hengen virkaan. Se tarkoittaa, että hän kirkastaa Kristusta osoittaen hänet syntien sovittajaksi ja armotieksi Isän tykö. Kristus on tie, totuus ja elämä. (Joh. 14:6) Evankeliumi on totuuden sana. (Kol. 1:5)

Pyhä Henki käytti apostoleja erityisenä työvälineenään ilmoittamaan heidän kauttaan koko totuuden evankeliumin opista sellaisena kuin se on luettavissa Uuden testamentin sanoissa. Pyhä Henki vahvisti, että nuo sanat ovat erehtymättömät, koska ne ovat Kristukselta Pyhän Hengen välityksellä saadut. Siis Jumalan oma sana – totuus. (1 Tess. 2:13)

Tällä on myös seuraus ja vaikutus meihin, jotka tuon sanan kautta tulemme tuntemaan pelastuksemme Kristuksessa Jeesuksessa – totuuden. (1 Tim. 2:4) Tämä on tärkeä ymmärtää, sillä tuleminen johdatetuksi kaikkeen totuuteen ei tarkoita, että apostolit tai me itse tulisimme kaikkietäviksi, vaan että ensinnäkin tulemme uskon kautta osallisiksi totuudesta, Vapahtajastamme. Toiseksi se tarkoittaa, että Pyhä Henki sanan kautta johdattaa meitä Jumalan tuntemiseen niin että osaamme sen sanan perusteella arvioida oikein mikä on totista, Jumalan tahdon mukaista ja hyvää.

Jeesus rukoilee puolestamme: ”Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus.” (Joh. 17:17)

Markus Mäkinen

Uskollisia työmiehiä

Kirje tohtori Hessille,
Bratislavan kirkon pastorille.

(osa 2, jatkoa edellisestä numerosta)

Tri Johannes Bugenhagen (1485–1558)

Tarkkaa, miten Paavali kirjoittaa. ”Siunauksen malja, jonka siunaamme (yleisemmin: jonka konsekroimme),

eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen?” [1 Kor. 10:16a] Se tarkoittaa, että kyseessä on jakaaminen, jossa Kristuksen veri jaetaan ja tarjotaan sinulle, minulle ja toisille niin että tuo nimenomainen aarre annetaan ja se tulee meille yhteiseksi.

”Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?” [1 Kor. 19:16b] nimittäin, että siten Kristuksen ruumis tuodaan meille, jne. Siispä Kristuksen ruumis ja veri ovat siinä todellisesti läsnä. Hän [Paavali] sanoo: ”Se leipä, jonka me murramme ja se malja, jonka me konsekroimme, jne.”

Hän todella tarkoittaa hengellistä yhteyttä, kun hän sanoo: ”Koska leipä on yksi, me monet olemme yksi ruumis,” mutta hän lisää: ”... sillä olemme kaikki yhdestä leivästä osallisia.” [1 Kor. 10:17] Hän tarkoittaa: Me olemme keskenämme yksi tuon yhden leivän tähden, jonka me syömmme.” Mutta

kuinka voisi olla yksi leipä, jonka te nautitte Bratislavassa ja me nautimme Wittenbergissä, ellei se olisi Kristuksen yksi ruumis? Eihän ole epäilystäkään, että Paavali puhuu ulkonaisesta leivästä.

Hän otti leivän, mursi sen ja sanoi: ”Tämä on minun ruumiini, teidän edestänne murrettu (eli teidän eduksenne)” ja hän jakoi sen jokaiselle, kuten luemme: ”taitat leipäsi nälkäiselle” [Jes. 58:7], eli taitat ja tarjoat sen. Se on sokea, joka ei ymmärrä, että Kristuksen ruumis on leivässä, että kaikki, jotka sen saavat ottavat vastaan Kristuksen koko ruumiin ja että ainoastaan leipä on se, joka ulkonaisesti murretaan. Koska kyseessä on Kristuksen ruumis, tuo ruumiskin murretaan eli jaetaan monelle ja kuitenkin yksikään ei saa vain osaa Kristuksen ruumiista, kuten vain osan leivästä, vaan Kristuksen koko ruumiin. Näethän, että nämä sanat lausutaan edellä: ”otti leivän, kiitti, mursi” [1 Kor. 11:23–24], niin kuin Paavali kirjoittaa edellä: ”Se leipä, jonka murramme...” Hän myös lisää: ”Tämä on minun ruumiini, teidän edestänne murrettu.”

Tämä malja on uusi liitto. Käy läpi Kirjoitukset etkä tule löytämään toista asiaa, jota sanotaan ”uudeksi liitoksi” ja syntien anteeksiantamukseksi Kristuksen kautta tai Kristuksen veressä, kuten Jeremia kirjoittaa uudesta liitosta: ”annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään.” [Jer. 31:34] Jos siis malja on uusi liitto, siinä varmasti on syntien anteeksiantamus, jonka jotkut häijysti liittävät viiniin. Siten Kristuksen veri olisi viinissä. Tämä on asia, joka heidän tulisi selittää, kun lisäksi luemme: ”... minun veressäni.” samalla kun luemme evankeliumista: ”vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.” [Matt. 26:28]

Paavali lausuu: ”... on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen”, mutta hän ei sano: ”on oleva syyllinen leipään ja viiniin.”

”[E]rottamatta Herran ruumista.” Ne, jotka sanovat että tässä on pelkkä leipä, eivät todellakaan tunnusta Herran ruumista, ja samoin kun he eivät tunnusta niitä, jotka uskovat, että Kristuksen ruumis on siinä läsnä mutta eivät ymmärrä kuinka Kristus on yhdistynyt leivän kanssa niin että he syövät hänen ruumistokseen, jne.

Kerrohan, kuinka voi Zwingli sanoa että näissä lauseissa: ”’On’ tarkoittaa ’merkitsee’”, kun niissä ei ole todistetta, joka hänen antaisi niin sanoa. Tekstistä luemme: Hän

on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen, sillä hän ei erota Herran ruumista muusta.” Paavali ei sano: ”Hän on oleva syyllinen Herran ruumiin ja veren merkkiin”, vaan hänen tosi todelliseen ruumiiseen ja vereen, jotka ovat läsnä leivässä ja viinissä. Paavali puhuu henkilöstä, joka syö ja juo, eikä sano: ”...erottamatta Herran ruumiin merkkiä, jne.” No, olen näyttänyt teille metsän. Jääkää hyvästi Kristuksessa, ja rukoilkaa Isää Jumalaa puolestamme.

Vaikka tässä kirjeessäni olen hyökännyt moniakin asioita vastaan, en kuitenkaan näe siinä anteeksipyydettävää. Zwingli haluaa osoittaa että erehdyn puheessani. Kyseessä on uusi harha. Se tosin ei ole uusi, jos katsomme, mitä jotkut ovat kokeneet, sanoneet ja kirjoittaneet vastoin Kristuksen asetussanoja. Mitään sakramenttien seurakuntaa ei kuitenkaan ole koskaan perustettu, kuten nykyään moniakin nähdään perustettavan, vaikka aikoinaan monikin raivosi Kristuksen seurakuntaa vastaan. Näyttäkää minulle yksikin seurakunta apostolien ajalta, joka olisi julkisesti toiminut ja opettanut samalla tavoin kuin aikamme sakramenttaarit. Tämän vuoksi sanon, että kyseessä on uusi harha. Muutoin, kertokaapa, mitä uskonkohtaa ei vielä olisi joku noussut vastustamaan.

Kristillisestä maailmankuvasta, osa 5.

Messias-lupauksen täyttymisen odotuksessa

Patriarkka Jaakobin jälkeläisistä syntyi Israelin kansa, jonka tehtävänä oli ylläpitää lupasta Messiaasta ja aikanaan muodostaa hänelle toimintaympäristö. Mooseksen kautta Jumala antoi sille lakinsa. Siihen kuului yleinen siveyslaki eli luonnollinen laki, joka tosin oli kirjoitettu jokaisen ihmisen sydämeen ja joka yhä vielä suorittaa tehtävänsä syyttämällä pahoista teoista ja hyväksymällä oikeat teot. Mutta Jumala antoi Moosekselle myös seremonialain. Sen tarkoituksena oli erilaisin vertauskuvin viitata tulevaan Messiaaseen ja ylläpitää Messias-odotusta.

Sen jälkeen kun Messias oli tullut ja suorittanut lunastustehtävänsä ja uhrannut itsensä Jumalan karitsana, seremonialailla ei ollut sille annettua merkitystä ja se lakkasi olemasta voimassa Jumalan säädöksenä. Myös Israelin kansan erityistehtävä täyttyi. Siitä puhumme enemmän myöhemmin.

Israelin profeettojen välityksellä Jumala antoi myös Vanhan testamentin sanan, joka on Uudellekin liitolle välttämätön jo senkin takia, että ymmärtäisimme Kirjoitusten täyttyneen Kristuksessa.

Israelin kansaan yhdistynyt Messias-odotus kesti lähes puolet Vanhan testamentin ajasta. Ja maailman alusta ehti kulua siihen mennessä noin 4000 vuotta. Kristus saapui "maailman aikojen loppukautena" (Room. 10:11), "viimeisenä aikana" (1 Joh. 2:18). Uutta aikakautta ei ole siis odotettavissa.

Markku Särelä

Kristillisestä maailmankuvasta, osa 6.

Kristus

Kristilliseen maailmankatsomukseen kuuluu Jeesus Kristus luvattuna, Kirjoitukset täyttäneenä Vapahtajana. Hän lunasti koko maailman täydellisellä lain täyttämisellään ihmisenä ihmisten puolesta ja katkeralla kärsimyksellään, pyhän verensä vuodattamisella ja kuolemallaan. Hän saattoi sen tehdä, koska hän oli tosi Jumala Isästä iankaikkisuudessa syntynyt ja myös tosi ihminen syntynyt neitsyt Mariasta, siinnyt Pyhästä Hengestä ilman syntiä. Uskomme yhteen, kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen.

Pyhän Hengen toiminta on meille välttämätön, koska olemme synteihimme kuolleita, emmekä siis voi itse itseämme viedä Jumalan yhteyteen. Pyhän Hengen toiminta oli myös siinä suhteessa välttämätön, että hän antoi meille Raamatun sanan, jossa hän yhä toimii. Jeesus sanoi hänestä: "Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä olen teille puhunut." (Joh. 14:26) Niinpä Pyhä Henki saattoi Uuden testamentin kirjoittajat muistamaan täysin tarkasti kaiken, mitä Jeesus oli apostoleille puhunut, ja pani heidät kirjoittamaan sen. Kirjoittajat eivät olleet siis oman muistinsa varassa.

Kun Kristus oli noussut kuolleista lunastustyönsä sinettinä, hän lähetti opetuslapsensa kaikkeen maailmaan julistamaan voittoa ja saattamaan kansat osallisiksi pelastuksesta. Kristikunta levisi hämmästyttävällä nopeudella ja evankeliumi saavutti silloin suurimmat voittonsa. Kiusaaja nousi vastarintaan ja yritti verisin, säälimättömin vainoin estää evankeliumin voittokulkua. Mutta kristittyjen veri osoittautui kirkon siemeneksi, kuten vainonalainen kirkko jo tuolloin totesi. Kuitenkin jo apostolien aikana vaikutti "laittomuuden salaisuus" (1 Joh. 2:7). Laittomuus oli ilmenevä erityisesti antikristuksessa, joka tuli ilmi paavikirkossa. Mutta kysymme: mitä on laittomuus? Toisin sanoen, minkä normin alle kristillinen kirkko on asetettu? Se ei ole maallinen laki, joka voi olla myös väärä ja kristillisiä arvoja loukkaava. Kuten luterilainen tunnustus aivan oikein sanoo, pyhä Raamattu eli Jumalan sana on se normi, jonka mukaan kaikki opetus on arvioitava. Tämän tilalle on tullut laittomuuden henki, joka hylkää Raamatun normina ja Jumalan sanana ja asettaa sen tilalle paavin, arkkipiispan, muiden piispojen, papiston ja teologien arvovallan. Laittomuuden henki ilmenee tässä langenneessa maailmassa monin tavoin, mutta sen yhteisenä piirteenä on se, että hylätään Raamattu uskon ja opin ylimpänä normina ja ohjeena.

Markku Särelä

Onnellinen loppu

Olin lähdössä lastenleirille, kun kännykkääni kilahti kuva. Kuvan alla luki viesti: ”Mikä lintu?”

No – ei tietenkään mikään lintu, eikä liito-oravakaan. Mutta minäpä kerron, mitä tätä ennen oli tapahtunut:

Tämä pieni orava oli varmaankin haistanut isosta roskasäiliöstä nousevia hyviä tuoksuja – herkkuja kenties. Roskasäiliön kannen on täytynyt olla vähän raollaan ja – hups! – se pieni orava parka oli pudonnut säiliöön. Sieltä se ei enää päässyt mitenkään omin avuin pois. Sen kohtalona olisi ollut varma kuolema, jos roska-auto olisi ehtinyt paikalle.

Antti oli kuullut rapinaa säiliöstä ja avatessaan sen kannen hän näki säiliössä roskapussien seassa hädissään säntäilevän oravaraukan. Joku oli jättänyt säiliön viereen poisheitettäväksi tarkoitetun mattokäärön. Siitä Antti sai oravalle pelastustien. Ne olivat kuin tikkaat, jota pitkin se pääsisi pois loukustaan. Keino tepsyi heti. Orava oli varmasti ikionnellinen päästessään takaisin valoon ja elämään.

Me ihmiset olemme kuin tuo orava. Houkutusten kohdassa emme ymmärrä niiden vaarallisuutta ja putoamme synnin loukkuun, josta emme pääse omin voimin pois. Me tarvitsemme pelastajan. Jeesus on meidän pelastajamme, Vapahtaja, jonka ansiosta me olemme lunastetut ja saamme syntimme anteeksi ja pääsemme iankaikkiseen iloon taivaankotiin.

LAPSILLE

Antti teki oikein, kun tarjosi oravalle apua. Mekin teemme oikein, kun kerromme ystävillemme ja sukulaisillemme Jeesuksesta ja pyydämme heitä pyhäkouluun ja leirille. Myös toisia uskovaisia meidän tulee muistuttaa Jumalan armosta Jeesuksessa, jos huomaamme heidän olevan hädissään syntinsä tähden.

Tehtävä:

Koe Jumalan luomistyön ihme ja voima

Tee näin:

1. Ota pieni lasipurkki esim. vauvanruokapurkki.
2. Pane sen sisälle tukko talouspaperia, jonka olet kastellut märeäksi vedellä.
3. Pane purkkiin pari pientä, kivikovaa hernettä, niitä, joista äiti tekee hernekeittoa.
4. Pane purkkiin myös pari papua.
5. Sijoita herneet purkkiin niin, että näet, niiden kasvun lasin läpi.
6. Huolehdi, että purkissa on aina vähän vettä pohjalla.

Odota muutama päivä. Mitä tapahtuukaan? – IHME

Siitä pienestä kivikovasta herneestä, joka näyttää meistä kuolleelta, alkaa kasvaa kasvi. Sen sisällä on kaikki tarvittava tieto ja energia. Se ymmärtää kasvattaa ensin valkoista juurta alaspäin ja vähän myöhemmin vihreää lehtivartta ja lehtiä ylöspäin.

Jos myöhemmin panet kasvinalun multa, se saattaa tuottaa 10 palkoa, joissa jokaisessa voi olla 10 hernetä. Laske montako hernetä voi syntyä yhdestä pienestä siemenherneestä. Herneestä tulee herne ja pavusta papu. Tapahtuu se, mistä Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on." 1 Moos. 1:11.

"Lastenleirin teemana oli tänä kesänä kiittollisuus. Kiittolisuusaiheita on paljon, mutta tärkein on kiittää Jeesusta pelastuksesta, jonka hän on hankkinut kaikille ihmisille. Jeesus on avannut meille tien taivaaseen.

Kiitetään myös taivaallista Isää siitä, että hän on säilyttänyt meille Raamatun, jossa meille kerrotaan Jeesuksesta. Lue siis ahkerasti Raamattua, niin säilyt Jumalan lapsena ja kuljet taivaantiellä.

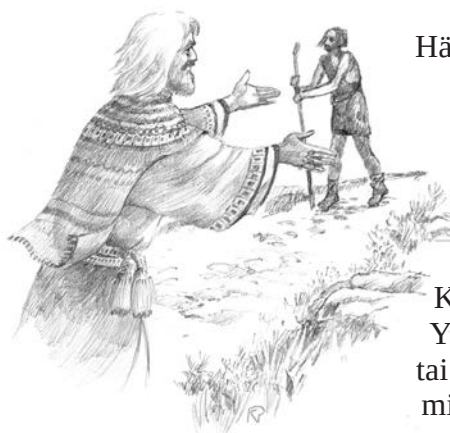
*Jeesus on yksin totuus ja tie. Jeesus on yksin totuus ja tie.
Vain armo Herran uskovan kerran taivaaseen vie.
– sävel: Minne käy tuulen ilmassa tie."*

EV

Lapset, voitte halutessanne lähettää piirtämiänne kuvia tänne Luterilaisen toimitukseen. Lähettämäsi kuva voi päästä johonkin lehtemme numeroon. Muistathan kirjoittaa kuvan taakse, tai viestiin oma nimesi.

Markus-setä

Kaksi poikaa

Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

Toinen heistä,

nuorempi ja kokemattomampi,

halusi nähdä ja kokea.

Kaikki tietävät, miten siinä kävi.

Hän lähti, toinen jäi.

Hän tuhlassi, toinen palveli.

Hän köyhtyi, toinen pysyi rikkaana.

Hän katui ja palasi,

toinen jäi ulos ja kadehti.

Kumpi teki isänsä tahdon?

Kuule, tuhlaajapoika

Kuule, vanhempi ja viisaampi veli

Yhä vielä, kaiken yltäkylläisyyden

tai puutteen keskellä Isä muistuttaa,

miten hyvin kaikki onkaan Kotona.

Yhä vielä voit kuulla, kuinka Hän kutsuu.

Yhä vielä Hän tulee ulos sinua vastaan.

Yhä vielä Hän puhuu sinulle lempeästi.

Yhä vielä Hän ottaa syliinsä ja rakastaa kuin isä omaa lastaan.

Yhä vielä enkelitkin iloitsevat, kun kadonnut löydetään

ja veli tulee mukaan juhlimaan.

Ei kukaan ole sulkenut porttia.

Ei kukaan ole pystyttänyt Pääsy kielletty -kylttiä.

Ei kukaan käännä sinua ovelta pois.

Se kuuluu ulos asti,

Isän kotona on ilo ylimmillään!

Outi Lappalaianen

Poimintoja sananlaskujen kirjasta

•HERRAN pelko on tiedon alku. Tyhmät pitävät halpana viisauden ja kurin.

•Kuule, poikani, isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi opetusta, sillä ne ovat ihana seppelä päähäsi ja ketjut kaulaasi. (1:7-9.)

•HERRAN pelko on viisauden alku, ja Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä. (9:10.)

•Turvaa HERRAan kaikesta sydäimestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. (3:5.)

•Kunnioita HERRAa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, niin jyvääitit täyttyvät runsaudella, ja nuori viini pursuu tynnyreistäsi. (3:9-10.)

•Poikani, älä pidä HERRAN kuritusta halpana äläkä kyllästy hänen nuhteluunsa. Sillä sitä, jota HERRA rakastaa, hän kurittaa kuin isä poikaa, joka on hänelle rakas. (3:11-12.)

•Älä kiellä tarvitsevalta hyvää silloin, kun Jumala on antanut sinulle siihen mahdollisuuden. Älä sano lähimmäisesi: "Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan", kun sinulla kuitenkin on. (3:27-28.)

•Taitava poika kokoaa kesällä, kunnoton poika nukkuu elonaikana. (10:5.)

•Heitä työsi HERRAN haltuun, niin hankkeesi menestyvät. (16:3.)

•Kopeus käy kukistumisen edellä, ja ylpeys lankeemuksen edellä. (16:18.)

•Se, joka hillitsee sanansa, on taitava, ja mielensä malttava on ymmärtäväinen mies. (17:27.)

•Talo ja tavara peritään isiltä, mutta toimellinen vaimo tulee HERRalta. (19:14.)

•Totuta poika tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkeaa. (22:6.)

•Kultaomenia hopeamaljoissa ovat sanat, oikeaan aikaan sanotut. Kultainen korvarengas ja hienokultainen koru ovat viisas nuhtelija kuulevalle korvalle. (25:11-12.)

•Jos vihamiehelläsi on nälkä, anna hänelle leipää syödä, ja jos hänellä on jano, anna hänelle vettä juoda. Sillä niin sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle, ja HERRA korvaa sen sinulle takaisin. (25:21-22.)

•Se, joka toiselle kuoppaa kaivaa, itse siihen lankeaa, ja sen päälle, joka kiveä vierittää, se takaisin pyörähtää. (26:27.)

•Joka rikoksensa salaa, se ei menesty, mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. (28:13.)

•Autuas se ihminen, joka on aina aralla tunnolla; mutta se, joka paa-duttaa sydämensä, lankeaa onnettomuuteen. (28:14.)

Miten tulee rukoilla

Kun rukoilette, älkää olko kuin tekopyhät; sillä mielellään he seisovat ja rukoilevat synagogissa ja katuojen kulmissa, että ihmiset näkisivät heidät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa, ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.

Kun rukoilette, älkää tyhjiä hokeko kuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan.

Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä tarvitsette, ennen kuin te häneltä anottekaan.

Isä meidän

Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi;

tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa;

anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme;

ja anna meille syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet;

älkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.

Sillä jos annatte anteeksi ihmisille heidän rikoksensa, niin taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi.

Mutta jos ette anna ihmisille anteeksi, myöskään teidän Isänne ei anna anteeksi teidän rikoksianne. (Matt. 6:5-15)

*Mistä rauhan saa levoton sydän?
Mistä löydän lohdutusta
kun musta pelon yö
lämmön, rauhan pimeään peittää.
Oven kiinni lyö.*

*Mistä turvan löytää hauras varsi
jota karsi lyönnit lain?
Siinä vain alastomana
vailla voimaa odottamaan jään.
Painan pään.*

*Mistä rauha, mistä turva?
Ei ole turha kehotukses:
Katso käteni, jalkani
MINÄ OLEN aina kanssasi
Puolestas vuotaa kylkeni.*

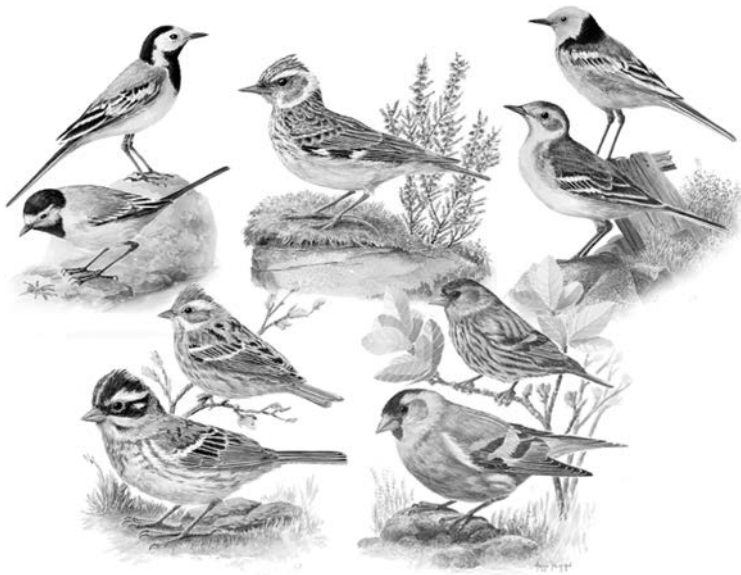
*Ristis Jeesus on rauhani.
Armos ainut turvani.
Sanasi on voimani.
Haavoissas on lupa mun
levähtää.*

MM

Jeesuksen vertaus kylväjästä

Sitten hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Hänen luokseen kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astuttuaan veneeseen istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla. Hän opetti heitä monilla vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan: "Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään. Tapahtui hänen kylväessään, että osa putosi tien vierelle, ja taivaan linnut tulivat ja söivät sen. Osa putosi kallioiselle paikalle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi heti oraalle, koska sillä ei ollut syvää maata. Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, se kuivui. Osa putosi orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää. Mutta osa putosi hyvään maahan, nousi oraalle, kasvoi, antoi sadon ja tuotti mikä kolmekymmentä-, mikä kuusikymmentä- ja mikä satakertaisen sadon." Hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.. Kun hän oli yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, sekä ne kaksitoista kysyivät häneltä tästä vertauksesta. Hän sanoi heille: "Teille on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuo-

lella oleville kaikki tulee vertauksissa, että he näkisivät näkemällä, eivätkä huomaisi, ja kuulisivat kuulemalla, eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi." Hän sanoi heille: "Jos ette käsitä tätä vertausta, kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? Kylväjä kylvää sanan. Mitkä tien vierelle putosivat, ovat niitä, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, saatana tulee heti ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan. Mitkä kalliolle kylvettiin, ovat ne, jotka, kun kuulevat sanan, ottavat sen heti ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkin aikaa. Kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, he heti lankeavat pois. Toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt. Nämä ovat niitä, jotka kuulevat sanan,

19. mutta tämän maailman huolet ja rikkauden petollisuus ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahduttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. Mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat niitä, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmekymmentä-, mikä kuusikymmentä-, mikä satakertaisen." (Mark.4: 1-20)

Syysjuhlat

28.–29.9. Siitamajalla.

Teema: Ruutin kirja

Ohjelma:

La 28.9.

11.30 Alkukahartaus

13.00 Johdanto juhlan teemaan

13.45 Opetus ja lasten iltapäivä

15.00 Opetus

16.15 Lauluja

18.00 Opetus

19.00 Iltakahartaus ja iltaohjelmaa

Ruokailut:

klo 12.00, 14.30, 17.

Su 29.9

9.00 Aamurukous

11.00 Jumalanpalvelus (HPE)

Ruokailut

klo 8.00 ja n. 12.15

Syysjuhlan ylläpito 35 €

Ilmoittautuminen past. Mäkiselle.

Kunnia yksin Jumalalle!

"Teologisen konferenssin muuttuneesta ajankohdasta tiedotetaan verkkosivuillamme."

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Toimintatiedot

Helsinki: Fabianinkatu 13A 1. Jumalanpalvelukset sunnuntaisin klo 11. HPE ja pyhäkoulu 11.8., 1.9., 15.9., 6.10. Katekismusopetus 25.8., 22.9., 27.10. jumalanpalveluksen jälkeen. Huom! Ei jumalanpalvelusta 29.9., 20.10., 3.11.

Hämeenlinna: Syksyn toimintatiedot ilmoitetaan verkkosivuillamme.

Joensuu: Jumalanpalvelus, HPE su 11.8., 1.9. ja 22.9. klo 18

Kokkola: Jumalanpalvelus, HPE pe 16.8., to 5.9. ja pe 4.10 klo 18.30

Lahti: Rajakatu 7 (alakerta). Jumalanpalvelus+HPE 18.8., 1.9., 15.9., 6.10. klo 16. Uskonpuhdistusjuhla la 2.11. klo 11. Raamattutunnit jatkuvat syyskuussa. Tarkemmat tiedot verkkosivuilla.

Seinäjoki: Jumalanpalvelus, HPE la 17.8., 7.9. ja 5.10. klo 16

Siitamaaja: Siitamaja 33. Jumalanpalvelukset sunnuntaisin 29.9. asti klo 11. HPE 18.8., 8.9. Syysjuhla 28.-29.9. Ohjelma verkkosivuillamme. Ilmoittautuminen pastori Mäkiselle.

Tampere: Marttala, Hämeenpuisto 39 A. Jumalanpalvelukset lokakuusta alkaen klo 11. Tarkemmat toimintatiedot ilmoitetaan verkkosivuillamme.

Turku: Jumalanpalvelukset kerran kuussa. Tarkemmat tiedot pastori Mäkiseltä.

Tyrnävä: Jumalanpalvelus, HPE pe 6.9. klo 15.30.

Vaasa: Jumalanpalvelus, HPE la 17.8., 7.9. ja 5.10. klo 11.

Äänekoski: Jumalanpalvelus, HPE su 18.8. klo 17.

Pastori Edward Brockwell Ansarietie 5 A 21. 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Kullervonkatu 1-3 D 95, 33100 Tampere, Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen Kanta-kyläntie 6 F 6, 00640 Helsinki. Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Risto Relander, Välenojankatu 7 A 17, 05880 Hyvinkää. Puh. 040 5741887

www.luterilainen.com

www.pyhäkoulu.fi

Sisällys:

Uskon rauha, Martti Luther.....	106
Sydämen tinnitus, MM.....	107
Kristitty ja sota, KN.....	109
Moniavioisuudesta; RR.....	111
Ylösnoussut saapuu keskellemme, VH.....	115
Kysy pastorilta, MM.....	119
Uskollisia työmiehiä, JB.....	120
Messias-lupauksen täyttymisen odotuksessa, Kristillisestä maailmankuvasta osa 5, MS.....	122
Kristus, Kristillisestä maailmankuvasta osa 6, MS.....	123
Onnellinen loppu, Lapsille, EV.....	124
Tehtävä, Lapsille, EV.....	126
Kaksi poikaa, runo, OL.....	128
Poimintoja sananlaskujen kirjasta.....	129
Miten tulee rukoilla, Matt. 6:5-15.....	130
Runo, MM.....	131
Jeesuksen vertaus kylväjästä, Mark. 4: 1-20.....	132
Toimintatietoja.....	134-135
Kansi: Ensiapu, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23, Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys 7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyyni FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2019: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markus Mäkinen, Siltavoudintie 1 B 16, 00640 Helsinki, puh 040 752 1156, markus.makinen@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus: seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600. Jos se ei ole mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com